

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Jesu Sac. Theol. Professoris.
Apparatus Doctrinae Sacrae**

Archdekin, Richard

Dilingae, 1687

Die Sabbathi: Considerationes & exempla divinæ vindictæ in Sacerdotes
indigne celebrantes &c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38464

stituta fuit; sed præcipitur ipse modus studiosè & devorè recitandi, ut etiam *Cajetanus* accuratè adverit. Adhoc sanci quemlibet animæ suæ, & spiritualis lucri studiolum vehementer invitat & impellit consideratio præclaræ S. Hieronymi, in cap. *Non medicocrister, de confec. dist. Melior est*, inquit, *quinq[ue] Psalmorum decantatio cum cordis puritate, serenitate, & spirituali alacritate, quam totius Psalterii modulatio, cum anxietate cordis, & distractione.*

Quod si habetas etiam curam animarum, pro quibus oportet Deo Preces offerre, considera te id opimè præstiterum per attentam, ac devoutam recitationem divini Officii in conspectu Dei & totius Curie celestis, ad divinam opem & protectionem tibi, & tuo populo impetrandam, juxta documenta hic sequentia.

Itaque dum Horas recitas, omni studio conaberis Attentionem, devotionem, & intentionem actualem, aut minimum virtualem continuare, aut sèpius renovare, cum interna, externaque reverentia; memor divinas laudes legendas esse, aut canendas, non solum cum debita verborum prolatione, sed etiam cum seria memoria, intellectu, & voluntaria applicatione, & religiosa totius corporis compositione; juxta illud Psalmi 46.v.7. *Psalite Deo nostro, psalite Regi nostro, psallite; quoniam Rex omnis terra Deus, psalite sapienter.* Ubi quater repetito verbo, *psalite*, insinuat psallendum Deo, quoad vocem, distinctè; quoad memoriam, attentè; quoad intellectum, intelligenter; quoad voluntatem, ardenter; & quoad habitum totius corporis, reverenter.

Hoc affectu conaberis. 1. Opportunum & sufficiens tempus singulis horis Canonis, si extra chorum legas, tribendo, juxta communem morem Ecclesie, & virorum timoratorum, quibuscum vivis, non præcipitando verba, nec mutilando, nec indecorè festinando. 2. Locum pietati tuæ magis congruum, & astrepitu, & interpellatione remotiorem, eligendo. 3. Decentem corporis situm adhibendo; videlicet, si vires ferant, alternatum genua flectendo, aut stando. 4. Oculorum evaginations, aliasque distractiōnū causas declinando. 5. Viva fide Deum præsentem, eique Beatorum choros laudes æternum concinentes crebro intruendo, cum affectu amoris, gratitudinis, zeli laudandi Deum, eique per omnia placendi. 6. Subinde memoriam renovando eorum, quæ Christus tali horâ fecit, vel passus est, cum similiū piorum affectuum, ac desideriorum, Christum redamandi, imitandi, ejus merita participandi, instaurando. 7. Renovando propositum attentionis, si distractiōnibus agiteris, maximè in initio & fine cuiusque Psalmi: initio quidem desiderando & petendo affectum à Spiritu sancto intentum; in fine vero, *ad Gloriam Patri*, ferventi affectu laudando sanctissimam Trinitatem, reverenter, attentè, devotè, cum omni possibili perfectione.

8. Ad certa verba sèpe occurrentia, quæ *Deum*, eisque attributa, beneficia, opera denotant, conando elicere affectus congruos, admirationis, reverentia, adorationis, timoris, spei, amoris, gratitudinis, laudis, congratulationis. Ad voces, *Nos, homines, miserias humanas indicantes affectus humilitatis, contritionis, compassionis, & similes.*

9. Ad sensum verborum, vel litteralem, vel spiritualem attendendo, & affectus convenientes excitando. Ut in *Pater noster*, cum viva memoria præsentis Dei, filiali fiduciâ, reverentiâ, resignatione, & zelo gloriz

Dei, petendo illa septem, juxta modos orandi supra insinuatos. In *Ave Maria*, excitando desiderium laudiandi B. Virginem benedicendi Christum, & impetrandi per eum, Matrisque merita gratiam bene vivendi & moriendi.

In *Credo*, excitando fidem, spem, charitatem, quietudinem, desideriumque participandi merita Christi; *Ad Domine labia mea*, &c. *Deus in adjutorium*, recitando ea cum affectu fiduciae in Deum per mentem Christi, & dissidentia sui, amoris, gratitudinis, religiosi, & glorificandi Deum. In *Iurisdictio*, omnes Chorus Sanctorum, & suas potentias omnes ad Deum laudandum invitando.

Psalmi recitandi sunt eo affectu, quem verba praferunt, & quidem, vel uno affectu præcipuo, c.c. contritionis, ut in Ps. 50. *Miserere*. Vel laudis, in *Canticu Benedictice*, & Psal. 145. 149. 150. Vel gratiarum actionis, ut in Psal. 102. 104. 105. 106. Vel affectu divini beneplaciti perfectè adimplendi in observatione divinorum præceptorum, confiolorum, inspirationum, ut in Psal. 1:8. & aliis, qui unum tantum præcepit affectum continent. Vel diversis affectibus recitando exteris, qui miram affectuum varietatem suppeditant. Videlicet juxta D. August. in Psal. 30. timendo cum timet Propheta, amando cum amat, laudando cum laudat, plorando cum plorat, postulando cum postular, nos humiliando, cum ipse se vilem ignorat, gratus agendo pro beneficiis nobis spiritualiter collatis, quæ Iraelitis corporaliter collata refert.

Similiter Antiphonas, versus, lectiones, orationes recitando cum affectibus, desideriis & sulpiriis congeneribus. In fine, cum memoria brevitatis vita, & desiderio beatæ mortis, orando pro defunctis serventer, prout pro se alios orare optares, dum *ad Fidelium anima*, singulas horas concludis.

Poët Officium.

I. Effectus minus voluntarios in recitatione Officii admissos quam primum expiri stude, recitando Orationem, que habetur apposita Breviario Romano *Sacrae sanctorum & individua Trinitatis*, &c. & lucrando indulgentias in hunc finem concessas.

II. Offer tuum obsequium quantumvis imperfектum, in unionē orationis & meritorum Christi, B. Virginis, & Sanctorum, ad intentionis initio præfixis; idq; vel immediatè sanctissima Trinitati, vel per Christum aeterno Patri; vel primum B. Virginis, deinde Christo, & per hunc, Patri, hac vel simili formulâ justa industrias quodvis opus bene peragendi.

O Maria Mater gratiæ, Mater Misericordiæ, respice oculo pietatis hoc exiguum servitutis meæ obsequium, quod mellifluo cordi tuo emendandum, perficiendum, & repræsentandum dilecto Filio tuo offero, ad maximum ejus gloriae, amorem, beneplacitum, in gratiarum actionem aeternam, & ad gratiam nobis impetrandam illi placendi perfectissime in tempore & acciuate. Amen.

DIE SABBATHI.

Consideranda Exempla Divina vindictæ in Saturdotes indignè celebrantes.

Conseruanda, sicut Corpus & Sanguis Christi in Sacramento Missæ dignè accepta conferunt Sacerdoti; ingenita

ingentia Dei dona, & gratiam, & vitam aeternam, ut testatur ipse Christus, Joan. 6. *Caro mea verè est cibus, & sanguis meus verè est potus, & Qui manducat hunc panem, vivet in aeternum.* Sic è contrariò indignè sumenti, cibus ille salutaris & caelestis convertitur in mortiferum animalium venenum.

Hinc accedentes ad hoc Sacrificium serio monet Apostolus 1. ad Cor. 11. *Probet autem seipsum homo, & sic de pane illo edat, & de calice bibat, qui enim manducat & bibit indignè, iudicium sibi manducat & bibit, non dijudicans Corpus Domini.* In quem Apostoli locum audiavit monentem non me, sed Doctorem Sanctum, Thomam à Villa Nova, concione 3. de Sacram. altaris: *Reu, inquit, erit Corporis & Sanguinis Domini; ac si Christi effundisset Sanguinem.* Quascunque enim blasphemias, quascunque irrisiones, quascunque opprobria impissimi Iudas corporaliter in Christum exercuerunt, has omnes spiritualiter repens impia comebor. *Filium Des rursus in semetipso crucifigens, & ostentus habens.*

Quid igitur mirum, si Sacerdotes ad tremendum hoc Altaris Sacrificium indignè, aut irreverenter accedentes horrendis à Deo Supplicis, non tantum in futura, sed etiam in praesenti vita non raro puniantur? De his pauca ex multis exempla annotemus.

Primo. Narrat Palladius, dum quadam die inviseret Macarium Eremitam, se quendam ante ejus fores vidisse Sacerdotem, totum vulneribus sauciū, cuius in capite ossa erant putrefacta: qui dum Macario supplici factus esset, ut suis orationibus vulnerum suorum impetraret sanitatem; abnuit Sanctus, afferens hanc illi à Deo missam infirmitatem, in correptionem & vindictam sua sacrilegæ temeritatis, quā auctus fuit celebrare Missam in fornicationis delicto. Nec unquam à Deo illi voluit impetrare sanitatem, quoadque promitteret, se de cætero ad tremendum Altaris non accessurum Sacrificium. Quod cum se facturum, cum juramento promitteret, nec amplius omni vita sua tempore peccatum sponderet, intra paucos dies, S. Macarii precibus pristinæ fuit restitutus sanitati. In vita S. Macarii cap. 2.

2. Refert item Thomas Cantipratanus in hunc modum sequens exemplum. Prope Villam, in qua natus fui, Sacerdos lubricus & immundus fuit. Et olim quidem cum immundis mulieribus, panem illum legalem Sabbathi, edere non licebat. At infelix ille Presbyter hunc quotidie polluto ore sumebat. Et vide vindictam Dei. Os ejus circa nasum, & mentum, & lingua computruit, ita ut vix posset prece fætore ab amicissimis sustineri. Sed & alius in Gallia Sacerdos fuit, ut quandam puer audiui, cujus manus super Aram extenſa, igne coelesti, usque ad cubitos combustæ & consumptæ fuerunt, Lab. 2. Apum. c. 40. part. 6.

3. Legitur in Specul. Exemplorum, quod Sacerdos quidam secularis, dum quadam die Missam celebraret, aliis ei assistens, vidit in Patena tempore sumptionis, non speciem panis, sed infantis. Quem cum Sacerdos levaret, ut sumeret; ceperit infantulus ille faciem avertere, & ne sumi posset, manibus & pedibus reluctari: & non semel vir ille devotus hoc vidit, sed sapient. Cui idem Sacerdos quidam vice dixit inter cætera: Quoties summo Corpus Christi, cum tanta difficultate sumo, ut mirari non sufficiam. Cui ille: Consulo, ut vitam corrigas: nam hoc, & hoc ego de te, vidi. Quod audiens Sacerdos, vitam mutavit, emendationemque proposit. Et cum postea celebraret, visus est ille infans ab illo viro devo-

to, junctis manibus & pedibus, cum summa velocitate, illabi in os Sacerdotis. *Dist. 9. Exempl. 190.*

4. Narratur & aliud hoc modo. Fuit quidam Sacerdos, majorem carnem, quam spiritui curam impendens. Is dum vice quadam honestos viros, feminaque ad convivium invitasset; jussit servum (cui hoc ex officio incumbebat) pisces non vili pretio coemptos igni eli-xandos apponere, atque hujusmodi cura distractus ad celebranda divina mysteria, ipsi etiam Angelicis humeris formidanda, mente vagus, corde aridus, cui a dispersus, rapido ceperit cursu properare. Cumque jam in medio Sacrificio consisteret, sollicita mente cepit, & importunis curis turbari, ne forte prædicti pisces, aut plus, aut minus debito, sale injecto condirentur. Verum, cum ille Sacerdos se ab hujusmodi & tali horâ indecentibus cogitationibus non cohiberet; Ecce tibi Dæmon, terrâ quadam fuligine tectus, subito adiuit, & raptum cacabum è mediis flammis, una cum pisibus, secum delitul ad Altare. O Coe, inquit, non Presbyter, cur fatus curis in diversa distraheris? Ecce pisces hic sunt, ecce sal; (vas enim sale plenum exhibuit,) injice quantum libuerit, & vel de cætero facis Altaribus attentior factus assilte: Atque ita irrisa Presbyteri superflua cura, onera quæ portavit, suo loco restituit. *Dist. 10. Exempl. 28.*

5. Si in veteri lege Oza Sacerdos, quia indignè attigerat Arcam Domini, repentina correptus est morte: tantò amplius timendum illis, à talibus castigationibus, qui non solum tangunt, verum etiam intra sua immunda peccata tremendum. Filii Dei Corpus & Sanguinem recipiunt. Judas quando in ultima Cœna indignè Corpus Domini accepit, statim in illum intravit Satanás, eumque in proditionem & desperationem, & demum in flamas aeternas precipitavit.

Ex quibus exemplis clare liquet, Sacerdotes, qui indignè divinum accipiunt Sacramentum, à Deo gravibus subiici infirmitatibus, subitanè dilcedere morte, variè divexari à Diabolo, facile in enormia labi peccata, & tandem infastâ morte vitam finire.

O quam tremendum est Sacerdotem, qui tanta præ cæteris beneficia à Deo in hoc Sacramento quotidie accepit, comparere coram Christo severo Judice, postquam Statum tam sanctum peccando maculavit, aut offici sui functiones sacras, erga Denm & proximum, debita cura & pietate non perfolvit. Idque tanto majori cum dolore atque opprobrio, quanto plura habuit Sacerdos in suo statu salutis auxilia, quibus poterat sibi, & aliis sua curæ commissis, aeternam felicitatem comparare.

NOTANDA.

Pro Materia altiarum Meditationum.

A Lie. *Meditationes codem modo poterunt ab ipso Sacerdote formari, quibus assidue, matutino tempore, per horam, vel saltem medium, præstrum in se pietatis excites ac conserves: Ad hoc ut præsto sit ad manus oportuna Materia, notanda sunt sequentia.*

Primo, poterit ex hoc Libro desumere aliquot idoneas meditationes: *De virtute Fidei, Spes & Charitatis, ex Motivis & affectibus, que deducuntur supra, in Praxi assistendi agri ac moribundis p. 116. & sequent. Item, de motivis ad peccatis detestationem, & de remediosis contra singula peccata in particulari hic infra p. 122. Denique ex toto Apparatus sup. part. 2. p. 7. &c. poterit sibi seitgere, & formare Meditationes*

ad.

Miscle
kin

Theo
logia

D. 18

144

Pars VI. Praxis Meditationum pro Sacerdote.

de Virtutibus aut Vitiis, que ibi per exempla ac similitudines proponuntur.

Secundo, Ex ipso Breviariorum fieri possunt meditationes, de Lecturebus que concernunt mysteria vite, aut Passionis Christi. Vel de aliquo insigniori Psalmo qui prius affectum & devotionem exciteret ut de Psalmo, Misericordia pro affectu penitentia: de Psalmo, Benedic anima mea Dominum, pro affectu Gratitudinis, & sic de ceteris: singulis scilicet Psalmi versibus cum attente sensus consideratione inharentur.

Tertio, Formando meditationem, de vita Sancti eo die occurrentis, ex tribus Lecturebus, que de eo in Breviario assignantur. Observando modum meditandi initio traditum, singula puncta & virtutes attenue considerando, prius affectus & desideria elicendo, firmata imitationis positione concipiendo, & Deo, ac Sanctis per pia colloquia & affectus abbarendo. quam parvum inanem hominum fabulas & colloquia affectaret, qui semel in meditatione sanctâ serio gustaret & videret, quam suavis est Dominus.

NOTA. Post hac consideravi precedentibus Instructionibus per omnia conforme, Schema vite Pastoralis, in cultissima Diocesis Antwerpiana vulgatum, & omnibus ubique, in illo munere commodissimum tam obligationis, quam perfectionis compendium.

SCHEMA VITÆ PASTORALIS.

Prout extat impressum in calce Ordinationum
Diocesis Antwerpiana.

Ad salutem gregis multum valet vita & diligentia Pastoris, unde Exodi decimo nono dicitur, Sacerdotes qui accedunt ad Dominum sanctificantur: nihil enim est, quod alios magis ad pietatem & Dei cultum assidue instruat, quam eorum vita & exemplum, qui se Divino ministerio dedicarunt. Trid. scff. 23. c. 1.

Vita Pastoris duplex est, privata, & publica. Diligentia etiam duplex, nimicum in spiritualibus, & corporalibus.

Vita Privata Pastoris consistit, Primæ: Infrequentatione Sacramentorum, ut quotidie (si dispositio corporis & animæ permittat) Missam celebret: & ut singulis saltem septimanis confiteatur.

2. Item in oratione Mentali, ut manè & vesperi habeat horam huic assignatam: Et Vocali ex obligatione, ut debite Horas suas legat, vel devotione, ut Rosarium, Litanias, Psalmos Penitentiales, &c. adjungat.

3. Item in recollectione spirituali: Singulis annis per aliquot saltem dies, ex directione Viri alicuius intelligentis: Singulis diebus manè, proponendo vitare omnes, & magis noxias peccandi occasiones, & offerendo omnia illo die agenda, vel sustinenda ad honorem Dei, & salutem proximi: Similiter vesperi, examinando conscientiam, tum generaliter, tum particulariter circa aliqua peccata: Ac etiam interdiu, Per orationes jaculatorias ad pulsum horæ, & alias sibi: Peractus contritionis & dilectionis Dei super omnia: Et per reservationem propriæ Voluntatis in Divinam.

4. Item in mortificatione Interiori passionum, nimis sollicitudinis, curiositatis, ac affectionis circa

cupiditatem rerum temporalium, vel appetitum proprieatis & estimationis & honoris: Similiter in mortificante exteriori subtrahendo aliqua licita de cibo, potu, & aliis commoditatibus corporis, ac de vita & usu aliorum sensuum: Et exercendo aliquos Penitentia scetus.

5. Item in lecture Libri Spiritualis, Vitz Sancti, rum vel Sacre Scripturæ, quam nullo die omni per medium saltum circiter horam.

6. Item in studio Casuum Conscientiæ, Instructionum Pastoralium, vel faciæ Historiæ, tempore à reliquo vacuo.

7. Item in Familia administratione, qua sit, honesta, frugalis, nitida & ordinata.

Vita Publica Pastoris, Requirit, ut abstineat à Potu, Tabernis, Lusu, Contentione, Litibus, Presumptione, & Secularibus negotiis: insuper, ut habeat

1. Zelum animarum, ita ut vultum peccatoris agnoscat, Morbos diligenter curet, Et discolors fortius corripiat.

2. Amorem Parochianorum, difficultates compiendo, necessitates sublevando, & infirmos confortando.

3. Conversationem exemplarem, raram cum ferme, circumspetam cum omnibus, gravem sine mortitate, & affabilem sine levitate.

Salus Populi etiam pendet à Pastoris Diligentia: Nempe in Spiritualibus: deinde in Temporalibus.

In Spiritualibus, Ut pote, 1. In Sacramentis & Sacramentalibus administrandis: Cum promptitudine nocte & die; cum sanctitate, conscientia mundâ, Intensio pura, preparatio debita & Charitate affectuosa; & cum decoro juxta ritus prescriptos, animo ledo, vultu composto, voce intelligibili, & pronuntiacione distinctâ.

2. In Sacramentis & Sacramentalibus conservanda cum munditie, nitore & splendore, juxta prescriptum Ritualis.

3. In Officio Divino, ut fiat horis statutis, cum ornatus decenti, cum exactis ceremoniis, & cum devotio ne adificativa.

4. In Catechismo, ut numerum omittatur, servetur apta methodus, allicantur pueri premio & appetitu; & ut Parentes & Magistratus invitentur.

5. In Concione, quâ Rudiores instruit in necessariis ad salutem; Sit ad captum populi, que docet peccata fugere, & virtutes sectari.

In Temporalibus, Ut Fabrica, Mensa pauperum, & piarum Fundationum proventus, non alienentur, verum debite elocentur, diligenter conserventur, bene impendantur, in computum deducantur, idque iusta Decreta & ordinata Diocesis nostræ.

2. Ut sui Pastoratus Domus sarta recta conservetur, Fundi vel Decimæ ex prescripto administrantur, & Jura recipiantur non ultra taxam.

Sententias selectissimas de Pastoralis offici singulari Dignitate, & obligatione vid supra p. 244.

RITUS